

آموزش و پژوهش کارآفرینی، راهکاری برای ارتقاء رشته‌های علوم انسانی

رضا میرعرب رضی^۱

سعید رضایی^۲

چکیده

پژوهش حاضر رویکردی به اهمیت آموزش و پژوهش کارآفرینی در علوم انسانی است. هدف اصلی مقاله، بررسی میزان تأثیری است که ارائه آموزش کارآفرینی و پژوهش در زمینه کارآفرینی در رشته‌های علوم انسانی خواهد داشت. روش تحقیق به کار رفته در این پژوهش از نوع توصیفی-پیمایشی است و ابزار پژوهش نیز پرسشنامه‌ای محقق ساخته باروایی تأیید شده و پایایی (۰/۸۹) می‌باشد. جامعه آماری این تحقیق عبارت است از خبرگان آموزش کارآفرینی در دانشگاه تهران، وزارتخانه علوم، تحقیقات و فناوری، وزارتخانه آموزش و پرورش و مؤسسات کارآفرینی خصوصی که از میان جامعه آماری هدف، تعداد ۴۰ نفر از صاحب نظران آموزش کارآفرینی به عنوان نمونه آماری انتخاب شدند. با تحلیل نظرات خبرگان آموزش کارآفرینی با استفاده از مدل آماری (خی دو) و آزمون (فریدمن)

۱. کارشناس ارشد علوم تربیتی دانشگاه تهران reza.mirarab@gmail.com

۲. گروه پژوهشی سیاست‌گذاری آموزش عالی، دفتر پژوهش و فناوری کوثر تهران

۲۴۲ راهبردهایی برای ارتقاء علوم انسانی در کشور

نشان داده شده است که می‌توان با آموزش و پژوهش کارآفرینی، جایگاه رشته‌های علوم انسانی را با توجه به چند شاخص، از جمله تقویت روحیه رسیدن به کسب و کار یا احراز شغل، رشد استقلال طلبی، انگیزه پیشرفت و رقابت اقتصادی، خلاقیت بالاتر و ریسک‌پذیری ارتقاء داد. همین‌طور در طی این تحقیق این نتیجه به دست آمده‌است که ارائه آموزش و انجام پژوهش در زمینه کارآفرینی در رشته‌های علوم انسانی بیشترین تاثیر را در رشد استقلال طلبی دانشجویان دارد، سپس در رشد خلاقیت تأثیرگذار می‌باشد و در نهایت به ترتیب، در تقویت روحیه رسیدن به کسب و کار یا احراز شغل و انگیزه پیشرفت و رقابت اقتصادی تأثیرگذار می‌باشد.

کلیدواژه‌ها: علوم انسانی، کارآفرینی، کسب و کار، استقلال طلبی، رشد خلاقیت، انگیزه پیشرفت و رقابت اقتصادی